

د پارتيانو تاریخ

څېړنپوه دوکتور محمد شریف ځدران

ډیټیانو تاریخ

څېړنپوه دوکتور محمد شریف ځدران

Author: Prof.M.Sharif Zadran (PhD)

9 789936 661783

2023

د افغانستان اسلامي امارت
د علومو اکادمي
د اطلاعاتو او عامه اړیکو ریاست

د پارتیانو تاریخ

څېړنپوه دوکتور محمد شریف خدران

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم: د پارتیانو تاریخ

لیکوال: خپرپوه دوکتور محمد شریف خدران

ایډیت او اهتمام: خپرپوه دکتور رفیع الله نیازی

ڈیزاين: محمد مجتبی همایون

د چاپ کال: ۱۴۰۲ / ۱۴۴۵ هـ ق

خپرندوى: د افغانستان د علومو اکادمی د اطلاعاتو او عامه اريکو رياست

د چاپ ځای: بهير مطبعه

۹۷۸-۹۹۳۶-۶۶۱-۷۸ : ISBN

د چاپ ټول حقوق له علومو اکادمی سره خوندي دي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دالي

د پارتیانو (اشکانیانو) اتل نوم ورکي قوم ته!

لیکلر

مخگنه

سرليک

۱	سريزه
۷	لومړۍ څېركۍ
۷	د پارتیانو اصل او نسب
۷	الف - د افغانی مؤرخيينو له نظره
۱۹	ب - د ايراني مؤرخيينو له نظره
۲۵	ج - د ختيچپوهانو له نظره
۳۱	دويم څېركۍ
۳۱	واک ته د پارتیانو رسپېدل
۳۳	لومړۍ اشک
۳۵	دويم اشک
۳۷	درېييم اشک
۳۸	څلورم اشک (فرېي پاپت)
۳۹	پینځم اشک (لومړۍ فرهاد)
۳۹	شپرم اشک (لومړۍ مهرداد)
۴۳	اووم اشک (دويم فرهاد)
۴۴	اتم اشک (دويم اردوان)
۴۵	نهم اشک (دويم مهرداد)
۴۷	لسه اشک (ستتروک)
۴۸	يوولسم اشک (درېييم فرهاد)
۵۰	دولسم اشک (درېييم مهرداد)

دیارلسم اشک (لومړۍ اُرد)	۵۱
څوارلسم اشک (څلورم فرهاد)	۵۴
پینځلسم اشک (فرهادک یا پنځم فرهاد)	۵۹
شپاپسم اشک (دویم اُرد)	۶۰
اوولسم اشک (لومړۍ وُنن)	۶۱
اتلسم اشک (درېبیم اُردوان)	۶۲
نولسم اشک (واردان یا بردان)	۶۳
شلم اشک (گودرز)	۶۴
یوویشتم اشک (دویم ونن)	۶۵
دوه ويشتم اشک (لومړۍ بلاش)	۶۵
درويشتم اشک (دویم پاګړ)	۶۷
څلرويشتم اشک (خسرو)	۶۸
پنځه ويشتم اشک (دویم بلاش)	۶۸
شپرويشتم اشک (درېبیم بلاش)	۶۸
اووه ويشتم اشک (څلورم بلاش)	۷۰
اته ويشتم اشک (پنځم اردوان)	۷۱
درېبیم څپرکۍ	۷۹
د پارتیانو حکومتولی	۷۹
الف - اداري جوړښتونه او حکومتولی	۷۹
ب - پوځ	۹۶
ج - پارتی پلازمېنې (پایتحتونه)	۹۹
څلورم څپرکۍ	۱۰۱
د پارتیانو تمدن	۱۰۱

الف - بنارونه او بناري ژوند	۱۰۱
ب - پارتی ژبه او ليک	۱۱۰
ج - پارتی ادبیات	۱۲۷
د - د پارتیانو دینې عقاید	۱۲۹
ه. په پارتی (اشکانی) ټولنه کې د ټولنیزو طبقاتو وضعیت	۱۳۵
و - معماري	۱۳۹
ز - د پارتیا د واکمنی اقتصادي وضعیت	۱۴۲
پینځم خپرکۍ	۱۵۱
د پارتیانو بهرنۍ اړیکې	۱۵۱
الف - د پارتیانو او سلوکیانو تر منځ اړیکې	۱۵۱
ب - د پارتیانو او رومیانو تر منځ اړیکې	۱۵۶
ج - د پارتیانو او سهاكو (ساکانو) اړیکې	۱۶۷
د - د پارتیانو او کوشانیانو تر منځ اړیکې	۱۷۵
ه - د پارتیانو (اشکانیانو) د امپراتوری د ماتې لاملونه	۱۸۰
پایله	۱۹۰
وړاندیزونه	۱۹۲
ماخذونه	۱۹۳

سویزه

په تاریخي لحاظ پر پارس (اوستي ایران) باندي له ميلاد وراندي د ماد او هخامنشي امپراتوريو او په دربيم قدم کې د پارتیانو امپراتوري سلطنت کړي، چې په دغوا امپراتوريو کې د پارتیانو امپراتوري له مخکيني هري یوې امپراتوري خخه ډېر پر پارس (ایران) حکومت کړي دی. پارتیانو په یوه روایت له ۲۵۰ق.م خخه تر ۲۲۴ میلادي پوري او په بل روایت ۵۰۰ کاله حکومت کړي چې لوړۍ روایت یې ډېرو مؤخرینو تائید کړي دی.

د پارتیانو قوم چې د پښتنو یوه خانګه ده، د ویدا او اوپستا مدنیتونه یې په بلخ کې تېر کړل او د اوپستا مدنیت په وروستيو کې د آريانا لوپدیزو سیمو ته وکوچېدل، له مرغاب او هلمند خخه تر خزر سمندرګي پوري په دغه لویه آريایي سیمه کې مېشت شول او دغه سیمه یې په خپل نامه (پارتیا) ونوموله. د پارتیانو د قوم مشر «اشک، ارشک» او په یوناني «ارساس» تر هغه په بلخ کې اوسبده کله چې د سلوکوس نېکاتور یوه جنرال دیودوتس د باختريانو په مرسته د ۲۵۶ق.م په شاوخوا کې د خپلواکي اعلان وکړ او د یونان - باختري خپلواک سلطنت بنستې یې کېښود. اشک له دیودوتس سره د مخالفت په وجه بلخ پرېښود او په پارتیا کې خپل قوم ته ورغی او هلتہ یې د یوناني حکمران «فرکلس» پر ضد د پارتیا پاخون بري ته ورساوه او په پارت کې یې د خپلواک حکومت بنستې کېښود. (۲۵۰ق.م.)

همدا وجهه ده چې په تاریخ کې د پارتیانو امپراتوري د هغوي د دولت د بنستېگر اشک په وياري د اشکاني په نامه هم یادېږي، نو له همدي امله ما د كتاب په متن کې کله - کله پارتیان (اشکانیان) په دې دوول راوړۍ او په بل

عبارة، د اشکانیانو سیاسی لپی پخپله د پارتیانو له قوم خنه سیاسي ډگر ته را ووته. اشکانی اشک ته منسوب نوم دی او اشک د پارت د قوم او دولت د مشر نوم و.

پارتیا، پارت او پارتیان لرغونی او تاریخي نوم دی. پارسي کوروش (سیروس) په ۵۵۹ق.م کې یوه لویه امپراتوري جوړه او په خپل وخت کې یې د لرغونی آريانا پر نورو سیمو سربېره د پرثو (پارت) سیمه هم ونیوله او د خپلې امپراتوري په قلمرو کې یې شامله کړه. دغه راز لومړی داريوش په ۵۲۲ق.م کې واک ته ورسېد او د نقش رستم او د بیستون په ډبر ليکنو کې یې د لرغونی افغانستان (آريانا) د نورو سیمو تر خنګ د پرثو (PARTHAVA) د نوم يادونه هم کړي ده. پارتیان (اشکانیان) او سهاك له نورو آريایي او افغاني قومونو سره یو ځای د داريوش په پوئ کې د سکندر پر ضد وجنگېدل او ان د ګوګمل په جګړه کې چې د سکندر او داريوش د پوچونو تر منځ وشوه، د پارتیانو او ساکانو (سهاكو) ځانګړې يادونه په کې شوې ده او ان د یوناني مؤڅ آريان په وینا، د سکندر له بري وروسته پارتیان د باختريانو، سغديانو، آراخوزيانو، زرنګيانو او آريابيانو په شمال د مقدوني سکندر په ممتازو لښکرو کې د شخصي امتيازاتو (معاشه) په بدل کې شامل شول.

پارتیانو د اشک (ارشک يا اراسس) په مشری د یوه پاخون په پایله کې د شامي سلوکيانو (سلوسيانو) ۸۱ کلنې واکمني لومړی په پارتیا او بیا په ټول ايران کې له منځه یوړه او یوه لویه امپراتوري یې په سیمه او ايران کې جوړه کړه. خپلې امپراتوري او د ايران په دفاع کې یې تر درې پېړيو پوري د روم له امپراتوري سره په مېړانه جګړه وکړه او اجازه یې ورنه کړه چې روميان د

يونانیانو په خبر ایران او سیمې ته راننوخی.

په ایران کې د ځینو سرچینو په حواله ۳۲، خونیلسون په خپل اثر (تاریخ سیاسی پارث «اشکانیان») کې لیکي چې ۳۹ پارتی (اشکانی) پاچاهانو سلطنت کړی؛ د دوى په قلمرو کې مختلفو قومونو ژوند کاوه او د خپل فرهنگ، ژبې او عقایدو خښستانو وو، پارتی واکمنو له هیڅ قوم، ژبې او عقایدو سره تعصب نه دی بنودلی او په خپل حکومت او قلمرو کې یې د ټولو درنښت کاوه. پارتیانو د خپل سلطنت په دوره کې پرسکو باندې د نورو ژبو تر ځنګ پارتی ژبه هم کارولي ده؛ ځکه د دوى د واکمنی پر مهال پارتی ژبه رسمي او دولتي ژبه ووه. د زردشت کتاب «اوېستا» چې د مقدونی سکندر د لښکرکشی په بهير کې د یې زیاتره برخه سوځول شوې ووه، د پارتی پاچا، بلاش په لارښونه بیا له سره راغوند شو.

پارتی واکمنو د وربنسمو د لاري واک او کنټرول په خپل لاس کې واخیست او د بنې سوداګرۍ، په خاطر یې په ډاډمنه توګه د دې لاري سانته کوله، ځکه دغه لار د دوى لپاره د ډېر وعايدو منبع ګنډ کېده. پر دې لار د لوېدیڅ او ختیڅ تر منځ د سوداګرو کاروانونه تلل او راتلل او د هېوادونو تر منځ د اړیکو بنه وسیله ووه.

پارتی (اشکانی) دولت په ۸۶ میلادي کې د چین شاهنشاه سفیر ته، چې ووتی (WUTI) نومېده، په ایران کې ګرم هرکلی وکړ چې له نوموري سفیر سره شل زره کسان ملګري وو. په مقابل کې پارتی شاهنشاه هم خپل سفیر د چین دربار ته واستاوه. پر ۹۷ میلادي کال د دویم څل لپاره د چین سفیر ایران ته راغی او په مقابل کې د پارتی پاچا، پاکورس سفیر چین ته ولار.

مئرخین په دې عقیده دی چې د شامي سلوسيانو (سلوكيانو) له ماتې وروسته پارتۍ دولت د روم د دولت یو خورا مهم سیال و گرځبد او په عین وخت کې یې له رومي امپراتوري او چین سره سياسي او اقتصادي اړیکې هم پاللي. روميان په ۹۶ ق.م کې د پارتۍ امپراتوري پر نړیوال اهمیت باندې پوه شول او وې غوبنټل چې له پارتۍ دولت سره خپلې اړیکې تینګې او پیاوړې کړي، چې له خندونو پرته سوداګري وشي. همامغه و چې پارتۍ پاچا میتریدات (مهرداد) د روم دولت د دې غوبنټنې په څواب کې خپل سفیر روم ته واستواه. که څه هم د پارتیانو د حکومت طرز مطلقه؛ خو سره له دې هم د حکومت په ادانه کې دوو شوراګانو فعالیت کاوه:

- ۱- د سلطنتي کورني د مشرانو شورا: په دې شورا کې د اشکانيانو (پارتیانو) د سلطنتي کورني د غزو په شمال د نورو شپړو بانفوذه او په حکومت کې د شريکو کورنيو مشرانو غړيتوب درلود.
- ۲- د مذهبې روحانيونو او مشرانو شورا: د دې شورا واک او نفوذ د لومړۍ شورا په نسبت کم و، خو دغۇ دواړو جرگو په متفق ډول د اشکانيانو له لپري. خخه یو کس د سلطنت لپاره ټاکه. د اشکانيانو دولتي جورښت متمرکز نه وو؛ ځکه له یوناني سلوکيانو په ميراث یو غیر متمرکز دولت ورته پاتې و. خو ې په شکه پارتۍ حکومت وکولاي شول چې د څه کم پنځه پېړيو په بهير کې په ډېږي څواكمنتيا سره حکومت وکړي او درې پېړي یې د روميانو پر وړاندې مقاومت او جګړې وکړي او هغوي ې پرېښو دل چې ایران ته ننؤخي. پخپله روميان دا واقعیت تائيدوي چې په آسیا کې د یوې لوې امپراتوري سياسي، اقتصادي، فرهنگي او اداري چاري د پارتیانو پر غاره وي او په نښه

شان يې رهبري کړي. ځينې مؤرخين هم په دي عقيده دي چې پارتيانو نه يوازي د یونانيانو، روميانو او د شمال او ختيغ کوچي قبایلو پر وړاندې مقاومت وکړ، بلکې ایران يې له دغوي ګړنگرو ځواکونو وژغوره او د ایران له لرغوني تمدن څخه يې بریالۍ دفاع وکړه او دا د نړۍ په وړاندې لوی خدمت و.

که خه هم د ساسانيانو بنستګر ارد شپر بابکان په ۲۲۴ ميلادي کې د پارتيانو واکمني ونړوله او د پارтиا د خاورې او تاریخي هویت د ورکولو لپاره يې هڅي وکړي. د بېلګې په توګه: د پارтиا نوم يې په خراسان بدل کړ او د دوی د وخت بېلاپلې تمدنی او فرهنگي لاسته راوېنې يې له خاورو سره خاورې کړي، خو له نېکه مرغه چې یونانيان او روميان له پارتيانو سره له بېلاپللو لارو په اړیکه کې وو، د دوی د تاریخ او ملي هویت په اړه يې دېږي علمي څېنې په میراث پړښې دی چې په را وروسته زمانو کې ختيغپوهانو د هغوى پر بنست څېنې کړي او د دوی تاریخ او کار نامې يې تر دېږي کچې روښانه کړي دي.

پارتي پاچاهانو چې خه کم ۵۰۰ کاله د ایران ملت او تمدن د ایران په لوېدیغ کې د یوناني سلوسیانو (سلوکیانو) او د روم د امپراتورانو د یرغل او تېريو پر وړاندې، په ختيغ او شمال کې د سیتیانو، الانیانو او نورو صحرائي قومونو د تېريو او بریدونو په وړاندې په مېړانه وسائل او د جګرو په بېلاپللو ډګرongo کې يې د پارتيانو د حاکمیت، له ځمکني تمامیت، سیاسي، اقتصادي او فرهنگي ارزښتونو، ملي ګټو او خپلواکي څخه بشپړه دفاع وکړه چې بې له شکه د پارتي ایران په تاریخ کې يې ستر تمدنی اهمیت درلود او له همدي امله لازم لیدل کېږي، چې د علم، تمدن، د بشر د برخليک او تاریخ مينه وال پراخي او هر اړخیزې علمي څېنې د پارتيانو په اړه وکړي، تر خود پښتنو د

دې نوم ورکې خانگې تاریخ او سترې کارنامې روبسانه شي. باید ووايم چې دا
څېړنه په همدي موخه ترسره شوې ۵۵.

د سریزې په پای کې باید ووايم چې دا اثر د یوې سریزې، پینځو خپرکو،
پایلې، وړاندیزونو او د بیلوګرافۍ په اډانه کې ترتیب، تنظیم او بشپړ شوي دي.
د دې اثر په لیکنه کې له تاریخي، تحلیلي، توصیفي او انتقادی میتسود
څخه کار اخیستل شوی او ټول اکادمیک او علمي اصول پکې رعایت شوي
دې.

د موضوع موخه، بې له شکه د پارتیانو د تاریخ لیکنه او روبسانول دي. په
اثر کې د دوی اصل او نسب، واک ته رسیدل، حکومتولي، تمدن او بهرنۍ
اړیکې او د دوی د ناکاميو او را پرچېدو لاملونه څېړل شوي دي.
په درښت